Dosarul nr.2-15312/24 (2-24132085-12-2-19112024)

HOTĂRÎRE

În numele legii

31 martie 2025 Mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău (sediul Centru)

Instanța compusă din:

Președintele ședinței, judecătorul Maria Țurcan

Grefier Chihai Aliona

cu participarea reclamantului Rotaru Alexandru, și a reprezentantului reclamantului, avocatul Prepelița Mihaela, cu participarea reprezentantului pîrîtului SRL ”Sofilarex Plus”, avocatul stagiar Dovbenco Vladislav,

în sediul instanței, în şedinţă publică, a examinat cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Rotaru Alexandru către SRL ”Sofilarex Plus” privind anularea ordinului cu privire la concediere, încasarea salariului pentru perioada absenței forțate de la muncă, încasarea compensației suplimentare în locul restabilirii la locul de muncă, încasarea salariului restant începînd cu data angajării, compensarea prejudiciului moral, încasarea cheltuielilor de judecată,

a constatat:

Circumstanțele cauzei

1. La 18 noiembrie 2021, de către Reclamantul Alexandru Rotaru a fost depusă o cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Sofilarex Plus” prin care a solicitat:
    a. Anularea ordinului cu privire la concediere din 21 august 2023 cu data corectată din 19.08.2024;
    b. Încasarea salariului pentru perioada absenței forțate de la muncă începând cu data de 07.03.2024 până la adoptarea hotărârii judecătorești (salariul de funcție fiind de 18 mii lei lunar);
    c. Repararea prejudiciului moral în valoare de 100 000 MDL;
    d. Încasarea de la pârâtă în beneficiul reclamantului în conformitate cu art. 90 CPC RM a cheltuielilor legate de asistența juridică și alte cheltuieli de judecată.
2. În motivarea acțiunii, Reclamantul a indicat că între reclamantul Alexandru Rotaru şi SRL „Sofilarex PLUS" a fost încheiat contractul individual de muncă nr. 13, în baza căruia reclamantul a fost angajat în funcţia de director administrativ pentru o perioadă nedeterminată cu salariu de 18 000 lei. Ordinul de angajare nu i-ar fi fost prezentat pentru contrasemnare.

   În perioada de activitate a reclamantului în calitate de director administrativ, activitatea economică şi financiară a companiei SRL "Sofilarex PLUS" ar fi fost condusă de administratorul statutar, Valentin Eşanu, care era la curent cu toate acțiunile. Reclamantul nu

ar fi avut nicio atribuție în domeniul contabil sau legat de plăți, având doar sarcini operaționale.

Reclamantul a indicat că, conform înţelegerii dintre părți retribuţia muncii reclamantului Alexandru Rotaru va fi evaluată la suma de 5000 Dolari SUA per lună, care va fi achitată sub formă de comision către SRL „Metary”, precum şi salariu oficial pe teritoriul RM de 18 000 lei. Însă, după cum indică reclamantul, pe toată perioada raportului de muncă dintre angajator şi salariat SRL "Sofilarex PLUS" nu a achitat reclamantului salariu de 18 000 lei, fiind achitata doar comisionul conform Contratului din 01.11.2023 prin transfer către SRL „Metary”.

Reclamantul a indicat că acesta și administratorul SRL „Sofilarex Plus”, Valentin Eșanu, se află într-un conflict.

La 7 martie 2024 SRL „Sofilarex Plus” ar fi emis ordinul nr. 13 cu privire la desfacerea contractului individual de muncă cu Reclamantul, ca urmare a demisiei acestuia. Notează Reclamantul că nu a semnat acest ordin din motiv că *nu l-a văzut*. O cerere de demisie nu ar fi înregistrat.

Ulterior pe 18 iulie 2024, SRL „Sofilarex Plus” a emis ordinul nr. 1 SP cu privire la anularea ordinului nr. 13 din 7 martie 2024. Urmare a acestui ordin, Reclamantul ar fi fost restabilit, fiindu-i solicitat să se prezinte la locul de muncă.

În acest sens, Reclamantul menționează că în perioada 7 martie 2024 – 22 iulie 2024 pârâta nu a achitat salariatului demis ilegal plățile salariale pentru absența forțată de la locul de muncă.

La 22 iulie 2024, SRL „Sofilarex Plus” a emis ordinul cu privire la suspendarea contractului individual de muncă în legătură cu declanșarea anchetei de serviciu în privința reclamantului. În cadrul anchetei de serviciu, la 23 iulie 2024, reclamantului i-ar fi fost solicitate explicații cu privire la încheierea contractului de comision din 1 noiembrie 2023. Reclamantul consideră că solicitarea nu i-a fost expediată prin modalitatea de comunicare accesibilă care ar permite recepționarea acesteia, prin urmare nu ar fi avut posibilitatea să depună explicații de marginea anchetei declanșate.

Raportul privind rezultatele anchetei de serviciu ar fi fost întocmit la 19 august 2024. În cadrul acesteia s-ar fi depistat că contractul de comision nu este semnat de către administratorul SRL „Sofilarex Plus” și că dânsul nu a cunoscut despre existențele acestui contract și nu a cunoscut nici despre faptul că în baza acestuia au fost transferate mijloace bănești în baza Invoice din 12 martie 2024, ordin de plată nr. 10 din 18 martie 2024. La acest aspect, Reclamantul a comunicat că nu se mai afla la locul de muncă din motiv că ar fi fost concediat ilegal la 7 martie 2024. La fel și celelalte transferuri s-ar fi efectuat în perioada în care Alexandru Rotaru nu mai era angajat la SRL „Sofilarex Plus”.

Prin Ordinul din 21 august 2023 s-a dispus concedierea salariatului Gojea Roman din funcția de recepționer în cadrul SRL „Sofilarex Plus” în temeiul art. 86 alin. (1) lit. k) din Codul muncii. Prin ordinul din 10 octombrie 2024, au fost corectate erorile după cum urmează – se substituie data de 21 august 2023 cu data de 19 august 2024 și sintagma „concedierea salariatului Gajea Roman din funcția de recepționer” cu sintagma „concedierea salariatului Rotaru Alexandru din funcția de director administrativ”.

În esență. Reclamantul consideră că raportul comisiei de anchetă a fost întocmit fără ca reclamantul să fie audiat, iar probele ar fi contradictorii. Ordinul nu ar conține temeiurile de fapt și de drept ale aplicării sancțiunii și nu indică ce abateri au fost comise de salariat și care acțiuni culpabile au fost comise nemijlocit de reclamant. Acesta mai consideră că angajatorul a acționat cu rea credință, aplicând o sancțiune neobiectivă, necorectă, inechitabilă, neproporțională, discriminatorie și tendențioasă. Prin aceasta, reclamantului i-ar fi cauzat un prejudiciu material și moral.

Reclamantul mai indică că comisia de anchetă a inclus persoane cu conflict de interese – Adrian Blîndu.

Transferurile efectuate către SRL „Metary" în baza contractului de comision nu pot înlocui obligația angajatorului de a achita salariul conform contractului.

În motivarea acțiunii, reclamantul face trimitere la prevederile art. 202, 206, 208, 209 210, 89, 90, 329 din Codul muncii.

3. De către SRL „Sofilarex Plus" a fost depusă o referință la cererea de chemare în judecată prin care a solicitat respingerea acțiunii.

   În susținerea poziției sale, Pârâtul a indicat că cererea de chemare în judecată reprezintă un simplu dezacord cu ordinul de concediere emis de către angajator.

   Pârâtul a indicat că la 23 iulie 2024, Rotaru Alexandru, prin intermediul tatălui său a recepționat ordinul de constituire a anchetei de serviciu, solicitarea privind oferirea explicațiilor și ordinul de suspendare a CIM. Acesta consideră că Rotaru Alexandru, contrar prevederilor Codului muncii nu a prezentat explicații comisiei de anchetă și nu a dorit să colaboreze cu acesta.

   În cadrul anchetei de serviciu s-ar fi stabilit că administratorul SRL „Sofilarex Plus" nu a cunoscut despre existența contractului de comision din 1 noiembrie 2023, și nu a cunoscut nici despre faptul că în baza acestuia ar fi fost transferate mijloace bănești a societății în sumă de 9200 euro. Totodată în cadrul anchetei de serviciu s-ar fi constatat că Rotaru Alexandru ar fi exercitat presiuni/intimidări asupra administratorului SRL „Sofilarex Plus".

   Pârâtul consideră că toate prevederile legale în privința desfășurării anchetei de serviciu au fost respectate.

4. De către reprezentantul reclamantului Rotaru Alexandru, avocatului Prepelița Mihaela, a fost formulată o *cerere de concretizare* în baza art. 60 alin. (3) din Codul de procedură civilă și art. 90 din Codul muncii (f.d. 66-67), prin care a solicitat următoarele:

   a. Anularea ordinului cu privire la concediere din 21 august 2023 cu data corectată din 19.08.2024;

   b. Încasarea salariului pentru perioada absenței forțate de la muncă începând cu data de 07.03.2024 până la adoptarea hotărârii judecătorești (salariul de funcție fiind de 18 mii lei lunar);

   c. Încasarea din contul pârâtei, „Sofilarex Plus" SRL în contul reclamantului a compensației suplimentare în mărime de 5 salarii medii lunare ale salariatului Alexandru Rotaru, în locul restabilirii la locul de muncă;

   d. Repararea prejudiciului moral în valoare de 100 000 MDL;

e. Încasarea de la pârâtă în beneficiul reclamantului în conformitate cu art. 90 CPC RM a cheltuielilor legate de asistența juridică și alte cheltuieli de judecată.

Elucidarea poziției participanților la proces

5. În ședința de judecată reprezentantul Reclamantului a susținut cererea de chemare în judecată și a solicitat admiterea acesteia.
6. Reclamantul Rotaru Alexandru în ședință de judecată a solicitat admiterea cererii de chemare în judecată.
7. Reprezentantul pârâtului SRL „Sofilarex Plus", avocatul stagiar Dovbenco Vladislav a solicitat respingerea acțiunii, prezentând pledoarii scrise. Suplimentar argumentelor din cererea de chemare în judecată, în ședința de judecată a mai indicat că nu a fost prezentată la materialele cauzei nicio convorbire directă dintre Rotaru Alexandru și administratorul SRL „Sofilarex Plus" referitoare la executarea/neexecutarea contractului de comision, ceea ce ar confirma faptul că ultimul nu avea cunoștință despre existența lui.

   Referitor la înscrisurile prezentate de către Reclamant la 10 martie 2025 la faza dezbaterilor judiciare, Reclamantul consideră că acestea sunt inadmisibile și nu pot fi reținute de instanța de judecată.

   Referitor la înscrisul denumit „Contractul de comision", Pârâtul indică că nu ar conține mențiunea că copia corespunde originalului, iar copia prezentată în ședința de judecată ar conține facsimilul semnăturii administratorului SRL „Sofilarex Plus".

   Referitor la anularea ordinului din 7 martie 2024, Pârâtul indică că acesta a fost anulat doar din motive formale, pe fond acesta fiind întemeiat.

   Pârâtul consideră faptul că ar fi fost calculate și achitate contribuțiile obligatorii către CNAS și CNAM confirmă faptul că și salariul net ar fi fost achitat Reclamantului, chech. Însă, nu a putut prezenta careva borderouri de plată, în care s-ar regăsi semnătura reclamantului.

Aprecierea instanței

8. Studiind cererea de chemare în judecată și cererea reconvențională, argumentele participanților la proces, examinând probele administrate întru dovedirea celor invocate și raportându-le, per ansamblu, la prevederile legale ce guvernează spața, instanța de judecată reține următoarele.
9. Sub aspectul stării de fapt, instanța de judecată reține că la 20 octombrie 2023 a fost semnat contractul individual de muncă nr. 13 între SRL „Sofilarex Plus" în calitate de angajator și Rotaru Alexandru în calitate de salariat în funcția de director administrativ pentru o perioadă nedeterminată, salariul lunar brut fiind de 18000 lei.
10. Prin ordinul nr. 13 din 7 martie 2024, a fost încetat contractul de muncă nr. 13 din 20 octombrie 2023, în temeiul art. 85 alin. (1) din Codul muncii, indicând în calitate de motiv - „cererea salariatului dlui Rotaru Alexandru, prin care solicită desfacerea contractului individual de muncă" (f.d. 15).
11. La 18 iulie 2024 SRL „Sofilarex Plus" a emis ordinul nr. 1 SP „cu privire la anularea ordinului nr. 13 din 07.03.2024 cu privire la desfacerea contractului individual de muncă ca urmare a demisiei salariatului" (f.d. 16). Prin acest ordin s-a solicitat prezentarea lui Alexandru Rotaru la locul de muncă la data de 22 iulie 2024.

12. La 22 iulie 2024 a fost emis de către SRL „Sofilarex Plus” ordinul fără număr cu privire la constituirea comisiei de anchetă și declanșarea anchetei de serviciu (f.d. 21).
13. Prin ordinul din 22 iulie 2024 cu privire la suspendarea contractului individual de muncă, SRL „Sofilarex Plus” a dispus că începând cu data de 22 iulie 2024 se suspendă contractul individual de muncă nr. 13 din 20.10.2023 între SRL „Sofilarex Plus” și Rotaru Alexandru pe toată durata anchetei de serviciu inițiate prin Ordinul cu privire la constituirea comisiei de anchetă și declansarea anchetei de serviciu din 22.07.2024 (f.d. 17).
14. Pe 19 august 2024 a fost întocmit Raportul privind rezultatele anchetei de serviciu organizată de SRL „Sofilarex Plus” (f.d. 18-20). În principal, prin acest raport s-a constatat existența contractului de comision din 1 noiembrie 2023 în baza căruia au fost efectuate transferuri de mijloace bănești de către SRL „Sofilarex Plus” către SRL „Metary”. După verificarea în detaliu a documentației, comisia de anchetă a depistat că acest contract nu este semnat de către administratorul SRL Sofilarex Plus”, fiind semnat doar de către cet. Rotaru Alexandru. În cadrul anchetei de serviciu s-a constatat că administratorul SRL „Sofilarex Plus” nu a cunoscut despre existența contractului de comision din 1 noiembrie 2023 și nici despre faptul că în baza acestuia au fost transferate mijloace bănești în sumă de 9200 euro. Totodată, în cadrul anchetei de serviciu s-a constatat că Rotaru Alexandru în corespondența purtată cu administratorul SRL „Sofilarex Plus”, Eșanu Valentin, a exercitat presiuni/intimidări asupra acestuia. Comisia de anchetă a calificat aceste acțiuni drept culpabile care servesc temei pentru pierderea încrederii angajatorului față de salariatul respectiv și constituie temei de concediere a salariatului.

    În raportul comisiei de anchetă este indicat că în încercarea de a elucida motivele și circumstanțele situațiilor produse comisia de anchetă a înmânat salariatului Rotaru Alexandru o solicitare cu privire la oferirea explicațiilor în vederea clarificării situației, însă ar fi rămas fără reacție.

    Comisia de anchetă a fost constituită din următorii membri:

    - Președinte: Blîndu Adrian, având funcția de Maistru;
    - Secretar: Caldararu Mihaela, având funcția de Contabil;
    - Membru: Chiochiros Timofei, având funcția de Maistru;
    - Membru: Reileanu Oxana, având calitatea de reprezentant al salariaților.
15. La 21 august 2024 a fost emis de către SRL „Sofilarex Plus” ordinul fără număr cu privire la concedierea salariatului prin care s-a dispus „concedierea salariatului Gajea Roman din funcția de recepționer în cadrul SRL „Sofilarex Plus” în temeiul art. 86 alin. (1) lit. k) din Codul muncii (f.d. 23).
16. Prin ordinul nr. 28 din 10 octombrie 2024 cu privire la corectarea erorilor evidente de redacție din ordinul cu privire la concedierea salariatului Rotaru Alexandru din 19.08.2024 (f.d. 24) prin care s-au rectificat următoarele erori:
    a. Se substituie data de „21.08.2023” cu data de „19.08.2024”;
    b. Se substituie sintagma „concedierea salariatului Gajea Roman din funcția de recepționer în cadrul SRL „Sofilarex Plus” în temeiul art. 86 alin. (1) lit. k) din Codul Muncii”, cu sintagma „Concedierea salariatului Rotaru Alexandru din

funcția de director administrativ în cadrul SRL „Sofilarex Plus”, în temeiul art. 86 alin. (1) lit. k) din Codul Muncii”.

În rest, redacția Ordinului cu privire la concedierea salariatului Rotaru Alexandru din 19.08.2024 rămâne neschimbată.

17. Analizând temeiul concedierii indicat de către SRL „Sofilarex Plus”, instanța de judecată reține că potrivit art. 86 alin. (1) lit. k) din Codul muncii, Concedierea – desfacerea din iniţiativa angajatorului a contractului individual de muncă pe durată nedeterminată, precum şi a celui pe durată determinată – se admite pentru următoarele motive: k) comiterea de către salariatul care gestionează nemijlocit mijloace băneşti sau valori materiale ori care are acces la sistemele informaționale ale angajatorului (sisteme de colectare și gestiune a informației) sau la cele administrate de angajator a unor acţiuni culpabile, dacă aceste acţiuni pot servi drept temei pentru pierderea încrederii angajatorului față de salariatul respectiv. În coroborare cu prevederile art. 206 alin. (1) lit. d) din Codul muncii, instanța de judecată observă că acest temei de concediere reprezintă un temei de concediere disciplinară.
18. În calitate de principal temei pentru pierderea încrederii angajatorului față de salariatul Reclamant, primul a indicat următoarele fapte pe care le consideră demonstrate:
    a. Nesemnarea contractului de comision nr. 1 din 1 noiembrie 2023 între SRL „Sofilarex Plus” și SRL „Metary”;
    b. Neautorizarea de către administratorul SRL „Sofilarex Plus”, Eșanu Valentin, a transferurilor bănești în mărime de 9200 euro către SRL „Metary”;
    c. Intimidarea/amenințarea administratorului Eșanu Valentin de către Rotaru Alexandru.
19. Pentru a elucida temeinicia ordinului de concediere și a constatărilor comisiei de anchetă, instanța de judecată va expune următoarele considerațiuni.
20. La materialele dosarului, de către Reclamant a fost prezentat înscrisul denumit „Contract de comision” din 1 noiembrie 2023 încheiat între SRL „Sofilarex Plus” în calitate de comitent și SRL „Metary” în calitate de comisionar (f.d. 30-31). Contractul indică că „în scopul realizării proiectelor convenite, părțile își pot transfera fonduri. Sumele transferate vor fi acordate fără dobândă. Principiul de împărțire a beneficiului din realizarea proiectelor în comun este precizat în anexe”.

    Acest contract de comision este semnat doar de către administratorul SRL „Metary”, Rotaru Alexandru”, nefiind aplicată nicio semnătură din partea SRL „Sofilarex Plus”.

    Potrivit anexei nr. 1 la contractul de comision din 1 noiembrie 2023 (f.d. 32), se propune stabilirea unui comision în cuantum de 5000 USD/lună. Această anexă, la fel, este semnată doar de către administratorul SRL „Metary”, Rotaru Alexandru”, nefiind aplicată nicio semnătură din partea SRL „Sofilarex Plus”.
21. Totuși, la materialele dosarului, la f.d. 79-80, de către reprezentantul Reclamantului a fost prezentat Contractul de comision nr. 1 și anexa nr. 1 la acest contract care conține semnătura administratorului Eșanu Valentin și ștampila SRL „Sofilarex Plus”.
22. Referitor la acest contract de comision și anexa nr. 1, Pârâtul și-a formulat critica sa referitoare la următoarele două aspecte:

a. Contractul de comision semnat și anexa sunt inadmisibile din motiv că au fost prezentate în faza dezbaterilor judiciare, motiv pentru care instanța de judecată nu urmează să le dea o apreciere, urmând a se expune doar asupra contractului de comision și anexelor nesemnate de către SRL „Sofilarex Plus”;

b. Contractul de comision și anexa nr. 1 sunt semnate nu cu semnătura olografă a administratorului Eșanu Valentin, dar cu reproducerea semnăturii sub forma de facsimil.

23. Referitor la argumentul că contractul de comision și anexa nr. 1 de la foaia dosarului 79-80 sunt inadmisibile în calitate de probe și nu urmează a fi puse la baza soluției în prezenta cauză, instanța de judecată îl va respinge din următorul considerent.

24. Cu adevărat, art. 119[1] alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă prevede că Toate probele se prezintă, sub sancţiunea decăderii, în termenul stabilit de instanța de judecată, în faza de pregătire a cauzei pentru dezbateri judiciare, dacă legea nu prevede altfel. În cazul prezentării probelor contrar condițiilor prevăzute de lege, judecătorul dispune restituirea acestora printr-o încheiere protocolară. Proba care nu a fost prezentată în condițiile alin. (1) nu va mai putea fi administrată pe parcursul procesului decît în cazul în care: b) participantul a fost în imposibilitate de a prezenta proba în termen; c) administrarea probei nu duce la întreruperea ședinței.

25. Condițiile stipulate la art. 119[1] alin. (2) din Codul de procedură civilă sunt alternative și nu cumulative.

26. Prin urmare, condiția că „admisibilitatea probei nu duce la întreruperea ședinței” se referă la întreruperea ședinței de judecată în mod natural, prin admisibilitatea unei probe, de exemplu în cazul dispunerii unei expertize sau în cazul interpelării unei probe de la un deținător care nu este participant la proces. Simpla solicitare din partea unui participant la proces de a face cunoștință cu proba nouă prezentată nu se circumscrie acestui temei.

27. Raportând aceste prevederi la probele prezentate la f.d. 79-80, instanţa de judecată observă că nu au fost prezentate probe noi, or aceleași înscrisuri cu același conținut, dar fără semnături au fost deja prezentate la materialele dosarului la foaia 30-32. Prezentarea acelorași înscrisuri cu ștampila aplicată și semnătura administratorului Eșanu Valentin a fost făcută ca o reacție la critica din Referința la cererea de chemare în judecată.

28. Din aceste considerațiuni, instanța de judecată va lua în considerațiune înscrisurile prezentate în ședința de judecată din 10 martie 2025.

29. Or, sarcina procedurii civile constă în judecarea justă, în termen rezonabil, a cauzelor de apărare a drepturilor încălcate sau contestate, a libertăţilor şi a intereselor legitime ale persoanelor fizice şi juridice şi asociaţiilor lor, ale autorităţilor publice şi ale altor persoane care sînt subiecte ale raporturilor juridice civile, familiale, de muncă şi ale altor raporturi juridice, precum şi în apărarea intereselor statului şi ale societăţii, în consolidarea legalităţii şi a ordinii de drept, în prevenirea cazurilor de încălcare a legii.

30. Prin urmare, Pârâtul nu a demonstrat cum prin admisibilitatea probelor prezentate în 10 martie 2025 se încalcă judecarea justă a cauzei.

31. Referitor la argumentul că contractul de comision nr. 1 și anexa nr. 1 ar fi semnate cu facsimila semnăturii administratorului, instanța de judecată reiterează următoarele.

32. Instanța de judecată observă că Pârâtul nu critică faptul că clișeul de ștampilă a SRL „Sofilarex Plus”, aplicat lângă facsimilul semnăturii administratorului Eșanu Valentin, nu ar fi autentic. Prin urmare, se creează situația în care Ștampila autentică a SRL „Sofilarex Plus” a fost aplicată lângă facsimilul semnăturii administratorului Eșanu Valentin.

33. Instanța de judecată observă că ștampila SRL „Sofilarex Plus” este aplicată și pe un șir de acte pe care Pârâta le recunoaște: ordinul cu privire la desfacerea contractului individual de muncă din 7 martie 2024 (f.d. 15), ordinul de suspendare a contractului individual de muncă din 22 iulie 2024 (f.d. 17), ordinul cu privire la concedierea salariatului (f.d. 23-24).

34. Aplicarea ștampilei autentice a SRL „Sofilarex Plus” pe contractul de comision nr. 1 și pe anexa nr. 1 constituie un indiciu pertinent că aceste acte reprezintă voința societății Pârâte. Nu poate fi neglijat faptul că aceeași ștampilă este aplicată și pe alte acte juridice – ordine interne privind raporturile de muncă – a căror autenticitate nu este pusă la îndoială de către pârât. Aceste acte, recunoscute ca fiind emise de societate, conțin atât ștampila în cauză, cât și semnătura ologrfă a administratorului, ceea ce atestă că ștampila SRL „Sofilarex Plus” se afla în posesia administratorului Eșanu Valentin și nu în posesia unor terțe persoane.

35. Absența din dosar a oricărui act de predare-primire a ștampilei, prin care aceasta să fi fost transmisă altei persoane, conduce la prezumția că administratorul societății a deținut și controlat instrumentul de ștampilă în întreaga perioadă relevantă. În lipsa dovezilor contrare, instanța reține că aplicarea acesteia nu poate fi considerată întâmplătoare sau realizată de o terță persoană fără voința administratorului.

36. Mai mult, invocarea utilizării facsimilei nu poate înlătura valoarea juridică a actului, întrucât facsimila reprezintă o reproducere mecanică a semnăturii reale, iar în lipsa dovezii că aceasta ar fi fost utilizată fără voința titularului semnăturii – Eșanu Valentin – se prezumă că actul a fost emis cu acordul sau cel puțin cu acceptul acestuia. Pârâtul nu a reușit să răstoarne prezumția că facsimilul semnăturii se află la titularul acesteia.

37. Prin urmare, în raport de cumulul elementelor: aplicarea ștampilei autentice, lipsa unei probe privind transmiterea acesteia către o altă persoană, recunoașterea altor acte conținând aceeași ștampilă, respectiv lipsa unei dovezi clare de falsificare a facsimilei, instanța reține că contractul de comision nr. 1 și anexa aferentă exprimă voința SRL „Sofilarex Plus”, angajând această entitate în raportul contractual de comision cu Rotaru Alexandru.

38. Din aceste considerațiuni, argumentul că administratorul SRL „Sofilarex Plus”, Valentin Eșanu, nu a cunoscut despre încheierea contractului de comision nr. 1 nu este valabil, or din circumstanțele încheierii acestuia rezultă că Valentin Eșanu a cunoscut sau cel puțin trebuia să cunoască faptul încheierii acestuia. În partea acestui argument, ordinul de concediere din 19 august 2024 este neîntemeiat.

39. Analizând în continuare temeinicia ordinului de concediere prin prisma argumentului că în mod ilegal de către salariatul Rotaru Alexandru în temeiul contractului de comision nr. 1 au fost transferate mijloace bănești în mărime de 9200 euro din contul SRL „Sofilarex Plus” în beneficiul SRL „Metary”, instanța de judecată reține următoarele.

40. Instanța de judecată reține că SRL „Metary” a emis Invoice nr. 25 din 12 martie 2024 (f.d. 35) pentru suma de 18518,52 euro. În temeiul acestuia, de către SRL „Sofilarex Plus” a fost efectuată achitarea de 9200 euro cu nr. 10 datează cu 18 martie 2024 (f.d. 35), 5000 dolari la 24 aprilie 2025 (f.d. 37) , 4567,1 euro la 30 aprilie 2024 (f.d. 38). Alte achitări de către

angajatorul Pârât nu au fost invocate și alte dovezi ale transferurilor de mijloace bănești de către Pârât nu au fost prezentate.

41. Atât timp cât în Ordinul de concediere se face referire doar la acest transfer că ar constitui temeiul de concediere, instanța se va referi doar la această operațiune în analiza sa.

42. Instanța de judecată reiterează că prin ordinul nr. 13 din 7 martie 2024, a fost încetat contractul de muncă nr. 13 din 20 octombrie 2023, în temeiul art. 85 alin. (1) din Codul muncii, indicând în calitate de motiv - „cererea salariatului dlui Rotaru Alexandru, prin care solicită desfacerea contractului individual de muncă" (f.d. 15). Ulterior, la 18 iulie 2024 SRL „Sofilarex Plus" a emis ordinul nr. 1 SP „cu privire la anularea ordinului nr. 13 din 07.03.2024 cu privire la desfacerea contractului individual de muncă ca urmare a demisiei salariatului" (f.d. 16). Prin acest ordin s-a solicitat prezentarea lui Alexandru Rotaru la locul de muncă la data de 22 iulie 2024.

43. Astfel, în perioada 8 martie 2024 – 21 iulie 2024, Reclamantul Alexandru Rotaru nu a deținut calitatea de salariat în cadrul SRL „Sofilarex Plus".

44. Or, în sensul art. 1 din Codul muncii, salariat este persoana fizică (bărbat sau femeie) care prestează o muncă conform unei anumite specialităţi, calificări sau într-o anumită funcţie, în schimbul unui salariu, în baza contractului individual de muncă. În cazul în care contractul individual de muncă nu produce efecte din motivul intervenirii unui act care încetează acțiunea acestuia, în speță, ordinul de încetare a raportului de muncă în temeiul pretinsei cereri de demisie, Reclamantului i-a încetat în perioada 8 martie 2024-21 iulie 2024 calitatea de salariat.

45. Orice abatere disciplinară presupune, în mod esențial, existența unui raport de muncă valabil încheiat și aflat în derulare la data săvârșirii pretinsei abateri. Absența calității de salariat face inaplicabilă orice normă de drept al muncii care vizează conduita profesională a angajatului, inclusiv prevederile ce reglementează răspunderea disciplinară și concedierea pentru motive ce țin de comportamentul acestuia în cadrul raportului de muncă.

46. În plus, instanța de judecată atestă că Pârâtul nu a demonstrat că în perioada în care a fost efectuat transferul de 9200 euro, Reclamantul ar fi avut posibilitate reală și efectivă de a influența deciziile interne ale SRL „Sofilarex Plus".

47. Este esențial de subliniat că lipsa calității de salariat presupune și lipsa oricărei atribuții funcționale, competențe decizionale sau acces la infrastructura internă de management a angajatorului. În acest context, angajatorul nu a demonstrat că Rotaru Alexandru ar fi acționat în numele sau în contul societății, în temeiul unui mandat valabil ori în virtutea unei funcții ocupate în perioada 8 martie – 21 iulie 2024. Niciun act nu a fost prezentat care să ateste că acesta ar fi avut acces la conturile bancare ale angajatorului, că ar fi deținut semnătură autorizată sau că ar fi emis ordine ori dispoziții executorii în cadrul societății în perioada menționată.

48. Din contra, din discuțiile lui Alexandru Rotaru cu „Mihaela Caldararu" din perioada relevantă (f.d. 81-85) instanța de judecată observă următoarele:

    a. Alexandru Rotaru întreabă: „ați rezolvat cu plata?";

    b. Ulterior Alexandru Rotaru indică „o sa am si eu nevoie de contracte semnate";

    c. „Mihaela Caldararu" indică „banii au plecat de la noi din cont";

d. „Mihaela Caldararu” întreabă „unde facem transfer”;

49. Referitor la persoana Mihaelei Căldăraru, instanța de judecată observă că aceasta a făcut parte din comisia de anchetă disciplinară în privința lui Alexandru Rotaru, deținând la acel moment calitatea de contabil.

50. Analizând comunicarea dintre Alexandru Rotaru și Mihaela Caldararu, instanța de judecată își formulează următoarele concluzii. Conținutul conversației nu indică un control sau o putere decizională în privința operațiunilor financiare ale SRL „Sofilarex Plus” din partea lui Alexandru Rotaru, ci mai degrabă ultimul se interesa de evoluția procesului de achitare, solicitând, nu dispunând anumite lucruri.

51. Faptul că acesta întreabă „ați rezolvat cu plata?” sau afirmă „o să am și eu nevoie de contracte semnate” sugerează că nu deținea instrumentele operaționale prin care putea interveni direct sau executa decizii în numele societății. Mai mult, replica Mihaelei Căldăraru – „banii au plecat de la noi din cont” – indică explicit că decizia și executarea plății au fost făcute de către angajații activi ai firmei, în acest caz contabila însăși, care ulterior întreabă chiar: „unde facem transfer?”, ceea ce confirmă că inițiativa și decizia în legătură cu transferul sumei de 9200 euro au aparținut celor aflați în funcție și că acest proces este unul coordonat cu conducerea.

52. Prin urmare, instanța de judecată desconsideră motivul de concediere că Alexandru Rotaru ar fi efectuată transferul de mijloace bănești în mărime de 9200 euro fără cunoștința conducerii SRL „Sofilarex Plus”.

53. În cele din urmă, instanța de judecată va verifica dacă în acțiunile lui Alexandru Rotaru au fost atestate intimidări sau amenințări la adresa administratorului SRL „Sofilarex Plus”, Valentin Eșanu.

54. Constatarea comisiei de anchetă și ordinul de concediere în această parte s-a referit la scrisoarea din 10 iulie 2024 expediată prin intermediul poștei electronice, de către Rotaru Alexandru administratorului Eșanu Valentin, în care îi comunică – „menționez că e ultima încercare de a găsi rezolvare amiabilă până a denunța practicile ilegale aplicate de Sofilarex Plus și a merge în instanțe privind recuperarea prejudiciului generat de neexecutarea obligațiunilor asumate de Valentin Eșanu/Sofilarex Plus” (f.d. 62).

55. Acțiunile lui Alexandru Rotaru, analizate prin prisma conținutului scrisorii electronice din 10 iulie 2024, nu pot fi calificate drept intimidări sau amenințări. În primul rând, comunicarea transmisă de Rotaru se încadrează în limitele unui limbaj civilizat și legal, specific unei notificări prealabile, în care o parte își exprimă intenția de a apela la mijloace juridice pentru apărarea drepturilor sale. Afirmația potrivit căreia „e ultima încercare de a găsi rezolvare amiabilă până a denunța practicile ilegale” și a merge „în instanțe privind recuperarea prejudiciului” nu conține elemente de constrângere, violență verbală sau presiune psihologică care ar putea echivala cu o amenințare.

56. Pe fond, este absolut firesc și legal ca o persoană care se consideră prejudiciată să își rezerve dreptul de a apela la instanțele de judecată, iar notificarea în acest sens nu constituie nicidecum o formă de intimidare, ci o etapă procedurală în cadrul unui eventual litigiu. Este esențial de subliniat că dreptul la acțiune în justiție este un drept constituțional și nu poate fi interpretat ca act de presiune, cu atât mai puțin când este formulat în termeni moderați și fără excese.

57. În al doilea rând, pentru a aprecia corect semnificația mesajului transmis de Rotaru, este necesar să fie avut în vedere contextul general al relațiilor dintre părți. Din conținutul aceluiași email reiese că între SRL „Omnisteel" și SRL „Sofilarex Plus" exista deja o situație litigioasă începută încă din luna mai 2024. În acest sens, mesajul transmis nu este altceva decât o continuare a eforturilor de soluționare amiabilă.

58. Mai mult, instanța constată, că angajatorul a încadrat toate aceste "abateri disciplinare"/fapte ale reclamantului în prevederile art.86 alin.(1) lit.k) Codul muncii, inclusiv cea, care se referă la "*intimidarea/amenințarea administratorului Eșanu Valentin de către Rotaru Alexandru."* Pe cînd, prevederile art.86 alin.(1) lit.k) Codul muncii au în vedere pierderea încrederii angajatorului doar în situația de comitere a acțiunilor culpabile de către salariatul, care gestionează nemijlocit mijloace băneşti sau valori materiale ori care are acces la sistemele informaționale ale angajatorului (sisteme de colectare și gestiune a informației) sau la cele administrate de angajator- acțiuni legate de gestiunea sau mînuirea banilor/valorilor materiale. Adică această normă nu se aplică în cazul manifestării de către angajat a unui eventual comportament moral reprobabil/regretabil sau nepermis.

59. În concluzie, niciunul din cele trei motive ale concedierii fără număr din data de 19 august 2024 în privința Reclamantului Rotaru Alexandru nu au rezistat, motiv pentru care instanța de judecată ajunge la concluzia că ordinul de concediere este neîntemeiat și pasibil de anulare. Pe cale de consecință, instanța va admite pretenția și va anula ca fiind ilegal ordinul fără număr din data de 19 august 2024, emis de SRL "Sofilarex Plus", cu privire la concedierea lui Rotaru Alexandru din funcția de director administrativ, în temeiul art.86 alin.(1) lit. k) Codul muncii al Republicii Moldova

60. Potrivit art. 90 alin. (1) și (2) lit. a) din Codul muncii, (1) În cazul restabilirii la locul de muncă a salariatului transferat sau eliberat nelegitim din serviciu, angajatorul este obligat să repare prejudiciul cauzat acestuia. (2) Repararea de către angajator a prejudiciului cauzat salariatului constă în: a) plata obligatorie a unei despăgubiri pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă într-o mărime care nu va depăși 12 salarii medii lunare ale salariatului în cazul transferului sau al eliberării nelegitime din serviciu.

61. Totodată, potrivit art. 81 alin. (2) din Codul muncii, ziua încetării contractului individual de muncă se consideră zi de muncă.

62. Prin urmare, instanța de judecată consideră că urmează a fi încasat salariul mediu pentru toată perioada de absență forțată de la muncă începînd cu 20 august 2024, și pînă la 31 martie 2025, reieșind din cuantumul salariului de bază de 18 000 (optsprezece mii) lei, lunar, calcularea sumelor respective urmînd a fi efectuată de către angajatorul SRL "Sofilarex Plus", cu achitarea contribuțiilor obligatorii datorate de salariat la stat. *(Serviciul Fiscal de Stat, Compania Națională de Asigurări în Medicină și Casa Națională de Asigurări Sociale).*

63. Instanța de judecată concluzionează că pe perioada în care efectele contractului individual de muncă au fost suspendate în baza ordinului fără număr cu privire la suspendarea contractului individual de muncă din 22 iulie 2024 nu se compensează salariul neachitat.

64. Or, suspendarea contractului individual de muncă în sensul art. 75 alin. (2) și alin. (3) din Codul muncii presupune suspendarea prestării muncii de către salariat şi a plăţii drepturilor salariale (salariu, sporuri, alte plăţi) de către angajator. Pe toată durata suspendării

contractului individual de muncă, drepturile şi obligaţiile părţilor, în afară de cele prevăzute la alin.(2), continuă să existe dacă prin actele normative în vigoare, prin convenţiile colective, prin contractul colectiv şi prin cel individual de muncă nu se prevede altfel.

65. Prin urmare, suspendarea prestării muncii și a drepturilor salariale de către angajator a avut loc în baza unui temei legitim – desfășurarea anchetei de serviciu. În acest sens, nu contează dacă temeiul de concediere și raportul comisiei de anchetă este întemeiat sau nu.

66. Or, atât timp cât măsura suspendării contractului individual de muncă reprezintă o măsură provizorie care își găsește justificarea în nevoia de a asigura desfășurarea corectă, obiectivă și neinfluențată a procedurii disciplinare, este esenţial de subliniat că, în asemenea situații, ceea ce conferă legitimitate măsurii nu este rezultatul final al anchetei sau validitatea ulterioară a temeiului de concediere, ci existența, la momentul luării măsurii, a unui cadru legal și a unui scop obiectiv care să o susțină.

67. Din aceste considerațiuni, în perioada cât contractul individual de muncă a fost suspendat – 22 iulie 2024 – 19 august 2024, salariul nu urmează a fi compensat Reclamantului.

68. În continuare, instanța de judecată consideră că Reclamantul Alexandru Rotaru este îndreptățit și la încasarea salariul mediu pentru toată perioada de absență forțată de la muncă, care cuprinde perioadele: 08 martie 2024 până la 21 iulie 2024, reieșind din următoarele argumente.

69. Faptul că SRL „Sofilarex Plus” a emis, la 18 iulie 2024, ordinul de anulare a ordinului nr. 13 din 7 martie 2024 privind încetarea contractului individual de muncă al lui Alexandru Rotaru, pentru lipsa cererii de demisie, constituie o recunoaștere explicită a caracterului nelegal al încetării raporturilor de muncă dispuse anterior. Această anulare nu poate fi privită ca un simplu act formal, ci are o valoare probatorie în sensul că angajatorul însuși a admis că încetarea raporturilor de muncă din 7 martie 2024 s-a realizat cu încălcarea legii, în lipsa unui temei juridic – adică în absența unei cereri de demisie din partea salariatului.

70. Or, în situația în care SRL „Sofilarex Plus” dorea să reîncadreze la muncă salariatul Rotaru Alexandru, angajatorul putea emite un nou ordin de angajare la muncă. Cu toate acestea, SRL „Sofilarex Plus” a optat pentru anularea ordinului anterior de încetare a raportului de muncă, ceea ce echivalează cu o restabilire a raportului de muncă *ab initio*, adică de la momentul încetării nelegale.

71. În aceste condiții, perioada cuprinsă între 8 martie 2024 și 21 iulie 2024 nu poate fi tratată ca o absență voluntară a salariatului, ci constituie o absență forțată, determinată exclusiv de voința angajatorului care, în mod nelegal, l-a înlăturat pe salariat de la exercitarea atribuțiilor sale de serviciu. Prin urmare, Alexandru Rotaru este îndreptățit să pretindă salariul mediu pentru perioada 8 martie 2024 - 21 iulie 2024 reieșind din cuantumul salariului de bază de 18 000 (optsprezece mii) lei, lunar, calcularea sumelor respective urmînd a fi efectuată de către angajatorul SRL ”Sofilarex Plus”, cu achitarea contribuțiilor obligatorii datorate de salariat la stat. *(Serviciul Fiscal de Stat, Compania Națională de Asigurări în Medicină și Casa Națională de Asigurări Sociale).*

72. Potrivit art. 90 alin. (4) din Codul muncii, în locul restabilirii la locul de muncă, părţile pot încheia o tranzacţie de împăcare, iar în caz de litigiu - instanţa de judecată poate încasa de la angajator, cu acordul salariatului, în beneficiul acestuia, o compensaţie suplimentară la sumele indicate la alin.(2) în mărime de cel puţin 3 salarii medii lunare ale salariatului.

73. Conform art. 27 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Disponibilitatea în drepturi se afirmă în posibilitatea participanţilor la proces, în primul rînd a părţilor, de a dispune liber de dreptul subiectiv material sau de interesul legitim supus judecăţii, precum şi de a dispune de drepturile procedurale, de a alege modalitatea şi mijloacele procedurale de apărare.
74. În prezenta cauză, Reclamantul Rotaru Alexandru nu a solicitat restabilirea la muncă, dar a prevalat de dreptul de la art. 90 alin. (4) de a solicita încasarea unei compensații suplimentare în mărime de 5 salarii medii lunare.
75. Instanța de judecată consideră că în situația Reclamantului, mărimea de 3 salarii medii lunare, adică 54 000 lei, reprezintă o compensație suplimentară suficientă în locul restabilirii la locul de muncă. Instanței de judecată nu i-au fost demonstrate circumstanțe care ar justifica îndepărtarea de la minimul stabilit de prevederea art. 90 alin. (4) din Codul muncii și de cuantumul de 3 salarii medii practicat în situații similare.
76. Referitor la încasarea salariului restant neachitat, începînd cu data angajării acestuia, 20 octombrie 2023, pînă la 07 martie 2024, instanța de judecată reține următoarele.
77. Potrivit art. 128 alin. (1) din Codul muncii, (1) Salariul reprezintă orice recompensă sau cîştig evaluat în bani, plătit salariatului de către angajator în temeiul contractului individual de muncă, pentru munca prestată sau care urmează a fi prestată.
78. Conform art. 142 alin. (1) din Codul muncii, salariul se plătește periodic.
79. Potrivit art. 9 alin. (1) lit. d) din Codul muncii, salariatul are dreptul la achitarea la timp și integrală a salariului. Iar conform art. 10 alin. (2) lit. h) din Codul muncii, angajatorul este obligat să plătească integral și în termenele stabilite și integral salariul.
80. Deși prin contractul individual de muncă încheiat între Reclamant și Pârât a fost stabilit un salariu de 18 000 lei brut, la materialele dosarului nu există nicio dovadă a achitării acestui salariu pentru perioada 20 octombrie 2023 – 7 martie 2024.
81. Instanța de judecată nu poate aprecia argumentul Pârâtei că achitarea avea loc în numerar, or la materialele dosarului de către aceasta nu a fost prezentată nicio dovadă, sau măcar un început de probă în acest sens.
82. Este lipsit de credibilitate argumentul Reclamantei că în cazul achitării în numerar a salariului de către Pârâtă Reclamantului, timp de peste 4 luni, angajatorul nu a solicitat măcar o contrasemnare a faptului primirii salariului de către Rotaru Alexandru.
83. Art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă prevede că fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.
84. Totuși, în cazul probațiunii faptelor negative – probarea faptului că nu a fost achitat salariu – probațiunea se realizează prin probarea unui fapt pozitiv conex, în speță, prin probațiunea faptului că salariul a fost achitat. Având în vedere că achitarea salariului este o obligație a angajatorului, anume Pârâtul SRL „Sofilarex Plus” ar trebui să dețină și să prezinte dovada faptului achitării salariului în privința lui Rotaru Alexandru.
85. Având în vedere că la materialele dosarului SRL „Sofilarex Plus” nu a administrat nicio probă care să confirme faptul achitării salariului în privința lui Rotaru Alexandru, instanța de judecată va da valență poziției reclamantului despre neachitarea salariului și va dispune încasarea de la SRL ”Sofilarex Plus” în beneficiul lui Rotaru Alexandru salariu restant

neachitat, începînd cu data angajării acestuia, 20 octombrie 2023, pînă la 07 martie 2024 inclusiv, reieșind din cuantumul salariului de bază de 18 000 (optsprezece mii) lei, lunar, calcularea sumelor respective urmînd a fi efectuată de către angajatorul SRL ”Sofilarex Plus”, cu achitarea contribuțiilor obligatorii datorate de salariat la stat *(Serviciul Fiscal de Stat, Compania Națională de Asigurări în Medicină și Casa Națională de Asigurări Sociale).*

86. Referitor la pretenția de încasare a sumei de 100000 lei cu titlu de prejudiciu moral în beneficiul Reclamantului, instanța de judecată consideră că această sumă este una exagerată.
87. Conform art. 327 alin. (1) din Codul muncii, „partea contractului individual de muncă (angajatorul sau salariatul) care a cauzat, în legătură cu exercitarea obligațiilor sale de muncă, un prejudiciu material și/sau moral celeilalte părți repară acest prejudiciu conform prevederilor prezentului cod și altor acte normative”.
88. Potrivit art. 90 alin. (2) lit. c) și (3) din Codul muncii, Repararea de către angajator a prejudiciului cauzat salariatului constă în: c) compensarea prejudiciului moral cauzat salariatului. Mărimea reparării prejudiciului moral se determină de către instanţa de judecată, ţinîndu-se cont de aprecierea dată acţiunilor angajatorului, dar nu poate fi mai mică decît un salariu mediu lunar al salariatului.
89. Astfel, potrivit normelor citate și reieșind din faptul constatat privind eliberarea ilegală a reclamantului din serviciu, instanța de judecată va dispune încasarea prejudiciului moral în beneficiul reclamantului, luând în considerare încălcarea dreptului subiectiv personal, dreptului de a munci și de a primi plățile cuvenite lunare.
90. Consecvent, instanța de judecată stabilește că, pretențiile reclamantului privind încasarea prejudiciului moral sunt întemeiate și urmează a fi admise parțial, stabilind compensația pentru prejudiciul moral cauzat, în mărime de 20 000 lei, ceea ce este nu mai puțin decât salariul mediu lunar al Reclamantului. În restul sumei cerute, cererea se va respinge.
91. Referitor la cheltuielile de judecată în prezenta cauză, instanța de judecată reține următoarele.
92. Potrivit art. 82 din Codul de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat, taxa de timbru și cheltuielile de judecare a cauzei.
93. Instanța de judecată observă că pentru formularea prezentei acțiuni, Reclamantul a achitat taxa de timbru în mărime de 200 lei (f.d. 2) și a suportat cheltuieli de asistență juridică în mărime de 10 000 lei (f.d. 4) achitate în beneficiul Cabinetului avocatului Prepelița Mihaela. Instanța de judecată observă că ultima în beneficiul reclamantului a depus cererea de chemare în judecată, cererea de concretizare și a reprezentat reclamantul în ședințele de judecată.
94. Potrivit art. 96 alin. (1) și alin. (1^1) din Codul de procedură civilă, Instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile. Cheltuielile menţionate la alin. (1) se compensează părţii care a avut cîştig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.
95. Dat fiind criteriile de apreciere a cheltuielilor pentru asistență juridică desprinse din jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, instanța califică cheltuielile solicitate de Reclamantul Rotaru Alexandru ca fiind întemeiate și rezonabile, cu luarea în calcul și a

soluției date de instanța de judecată asupra cauzei. Suma de 10000 lei este una corespunzătoare, reală și potrivită pentru a-i fi compensată reclamantului și a menține un echilibru în relațiile dintre părțile în proces. Instanța, la stabilirea cuantumului cheltuielilor pentru asistență juridică, a ținut cont inclusiv și de complexitatea cauzei, numărul de ședințe judiciare, precum și de actele procesuale întocmite de către avocatul Prepelița Mihaela, care a reprezentat interesele reclamantului în temeiul mandatului seria MA 1964977 din 9 septembrie 2024.

96. Prin Hotărârea Curții Constituționale nr. 20 din 26 septembrie 2024 s-a declarat neconstituțional textul „și nici nu se compensează din contul părții care a pierdut procesul" din teza a doua a articolului 84 alineatul (4) din Codul de procedură civilă.

97. Din aceste considerațiuni, instanța de judecată va dispune încasarea din contul Pârâtului în beneficiul Reclamantului a sumei de 200 lei cu titlu de taxă de timbru.

98. Referitor la cuantumul taxei de stat, instanța de judecată observă că potrivit art. 85 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Scutirile de taxa de stat și/sau de taxa de timbru sunt prevăzute în pct. 1 al anexei nr. 2 la Legea taxei de stat nr. 213/2023.

99. Potrivit pct. 1.1.1 al anexei nr. 2 din Legea taxei de stat nr. 213/2023 se scutesc de taxa de stat în instanțele de judecată reclamanții persoanele fizice în acțiunile privind reintegrarea în serviciu, revendicarea sumelor de retribuire a muncii și alte revendicări legate de raporturile de muncă.

100. Prin urmare, atât timp cât reclamantul Rotaru Alexandru a fost scutit de taxa de stat la depunerea acțiunii în prezenta cauză, taxa de stat în mărime de 11365,97 lei urmează a fi încasată de la Pârâtul SRL „Sofilarex Plus" în beneficiul statului.

Conform art. art. 238-241 CPC RM, instanţa de judecată,

A HOTĂRÎT:

Se admite parțial cererea de chemare în judecată a lui Rotaru Alexandru.

Se anulează ca fiind ilegal ordinul fără număr din data de 19 august 2024, emis de SRL "Sofilarex Plus", cu privire la concedierea lui Rotaru Alexandru din funcția de director administrativ, în temeiul art.86 alin.(1) lit. k) Codul muncii al Republicii Moldova.

Se încasează de la SRL "Sofilarex Plus" în beneficiul lui Rotaru Alexandru salariul mediu pentru toată perioada de absență forțată de la muncă, care cuprinde perioadele: 08 martie 2024 pînă la 21 iulie 2024, și ulterior începînd cu 20 august 2024, și pînă la 31 martie 2025, reieșind din cuantumul salariului de bază de 18 000 (optsprezece mii) lei, lunar, calcularea sumelor respective urmînd a fi efectuată de către angajatorul SRL "Sofilarex Plus", cu achitarea contribuțiilor obligatorii datorate de salariat la stat. *(Serviciul Fiscal de Stat, Compania Națională de Asigurări în Medicină și Casa Națională de Asigurări Sociale).*

Se încasează de la SRL "Sofilarex Plus" în beneficiul lui Rotaru Alexandru salariu restant neachitat, începînd cu data angajării acestuia, 20 octombrie 2023, pînă la 07 martie 2024 inclusiv, reieșind din cuantumul salariului de bază de 18 000 (optsprezece mii) lei, lunar, calcularea sumelor respective urmînd a fi efectuată de către angajatorul SRL "Sofilarex Plus", cu

achitarea contribuțiilor obligatorii datorate de salariat la stat *(Serviciul Fiscal de Stat, Compania Națională de Asigurări în Medicină și Casa Națională de Asigurări Sociale).*

Se încasează de la SRL ”Sofilarex Plus” în beneficiul lui Rotaru Alexandru suma de 20 000 lei cu titlu de daună morală, suma de 54 000 lei cu titlu de compensație suplimentară în locul restabilirii la locul de muncă, suma de 10 000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, suma de 200 lei cu titlu de taxă de timbru, **iar în total suma de 84 200 (optzeci și patru mii două sute) lei.**

În rest, cererea se respinge ca nefondată.

Se încasează de la SRL ”Sofilarex Plus” în beneficiul statului suma de 11 365,97 (unsprezece mii trei sute șaizeci și cinci,97) lei, cu titlu de taxă de stat.

Hotărîrea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la data pronunţării dispozitivului hotărîrii, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul Centru).

Președintele ședinței, Judecătorul **Maria Țurcan**